

Sygn. akt V KO 80/21

POSTANOWIENIE

Dnia 25 lipca 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Igor Zgoliński

w sprawie **A. S.**,
skazanego z art. 18 § 1 k.k. w zw. z art. 296 § 1 k.k. i in.,
po rozpoznaniu wniosku obrońcy skazanego
o wstrzymanie wykonania
wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 21 października 2020 r., sygn. akt II AKa (...),
zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w P.
z dnia 18 czerwca 2019 r., sygn. akt III K (...),
na podstawie art. 532 § 1 i 3 k.p.k.

postanowił:
wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

Obrońca skazanego złożył w dniu 1 lipca 2022 r. (data nadania) wniosek o wstrzymanie wykonania powyższego orzeczenia w stosunku do skazanego A. S. w związku z uprzednio złożonym wnioskiem o wznowienie postępowania. Wskazał, że zaprezentowane w tym nadzwyczajnym środku zaskarżenia okoliczności „w sposób jednoznaczny przemawiają za uwzględnieniem wniosku w całości”. Taka konkluzja miałaby się nasuwać z powodu podniesionej wadliwości procedowania Sądu Apelacyjnego w (...) na rozprawie apelacyjnej w dniu 21 października 2020 r., niewyjaśnienie w toku procesu kwestii akceptacji i wiedzy przedstawicieli N. odnośnie do podjętej czynności ustanowienia dodatkowego poręczenia przez Robakowo Investment umowy pożyczki, zawartej pomiędzy T. S.A. a I. S.A., co

mogłoby zostać wyjaśnione w oparciu o zeznania świadków, o przesłuchanie których obrońcy skazanego postulują we wniosku o wznowienie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Instytucja wstrzymania wykonania orzeczenia, określona w art. 532 § 1 k.p.k., której zastosowanie może mieć miejsce również w związku ze złożeniem wniosku o wznowienie postępowania (art. 545 § 1 k.p.k.) postrzegana być musi – analogicznie jak w przypadku badania jej przez pryzmat kasacji – jako ekstraordynaryjna. Stanowi bowiem odstępstwo od ogólnej reguły, wyrażonej w art. 9 § 2 k.k.w., wedle której orzeczenie staje się wykonalne z chwilą uprawomocnienia. Prawomocny wyrok jest z założenia traktowany jako prawidłowy i sam fakt złożenia wniosku o wznowienie postępowania nie stwarza podstaw do wstrzymania jego wykonania. Odstąpienie w trybie art. 532 § 1 k.p.k. od tej zasady może okazać się niezbędne jedynie wówczas, gdy już nawet przy pobieżnej lekturze nadzwyczajnego środka zaskarżenia orzeczenie wskazuje na takie uchybienia, które implikują wysokie prawdopodobieństwo jego uwzględnienia, zaś wobec osoby, co do której orzeczenie jest lub ma być wykonywane rysuje się perspektywa wystąpienia nieodwracalnie niekorzystnych implikacji. Taka sytuacja w niniejszej sprawie nie zachodzi. Przedstawiona we wniosku o wznowienie argumentacja nie przekonuje o tak oczywistej wadliwości prawomocnego wyroku, która stwarzałaby widoczną konieczność zapobieżenia niepożądanym konsekwencjom jego wykonania. Zważyć bowiem należy, że sprawa niniejsza była już badana w aspekcie kasacyjnym, a rozpoznane kasacje obrońców skazanych zostały przez Sąd Najwyższy oddalone jako oczywiście bezzasadne, co ma znaczenie o tyle, że powołane podstawy wznowieniowe dalece od zarzutów kasacyjnych nie odbiegają. Jednak kompleksowa, merytoryczna ich ocena nie może być przedmiotem rozważań związanych z oceną zasadności złożonego w trybie art. 532 § 1 k.p.k., gdyż te aspekty winny podlegać weryfikacji w postępowaniu wznowieniowym. Nie antycypując zatem jego wyniku należy stwierdzić, że sformułowane we wniosku przyczyny wznowienia postępowania nie stwarzają obecnie jednoznacznych i oczywistych przesłanek do zastosowania wobec skazanego A. S. odstępstwa od wykonania orzeczenia.

Mając powyższe okoliczności na uwadze, Sąd Najwyższy postanowił zatem jak w sentencji.